

Prima instanță - (Judecătoria Bălți) A. Roșca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Eugeniu Cudalb împotriva Întreprinderii individuale „Jufleac-Service Lux” și Bragaru Gheorghe cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 24 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2016, Eugeniu Cudalb s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux” și a lui Gheorghe Bragaru cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În argumentarea de fapt a acțiunii reclamantul a menționat că este proprietarul automobilului de model Volkswagen Polo, cu numărul de înmatriculare BL DQ 327.

Eugeniu Cudalb a relatat că zilnic își parca automobilul în parcare cu plata ce aparține Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux”, situată la intersecția străzilor Bulgară - Lesecico, mun. Bălți. La 21 noiembrie 2013, în jurul orei 18.20 – 18.30, a parcat automobilul în parcare enunțată, iar prin preajma automobilului său erau mai multe automobile. În ziua următoare, adică la 22 noiembrie 2013, a mers la parcare pentru a-și ridica automobilul, însă venind la parcare, a observat mai multe persoane, printre care și colaboratori de poliție, iar în scurt timp a înțeles că noaptea s-a produs un incendiu, în urma căruia a fost deteriorat și automobilul său.

Reclamantul susține că la fața locului, a observat că partea din față a automobilului era arsă complet, iar prin preajmă erau arse două automobile și altele deteriorate parțial din cauza incendiului, care a avut loc la parcare cu plată a Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux” în noaptea de 21 noiembrie 2013 spre 22 noiembrie 2013.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului a incendiului s-a stabilit că depistarea incendiului a fost identificată de către paznic, care era în serviciu la parcare și care ieșind afară să deschidă porțile parcării, a auzit o pocnitură și s-a dus spre producerea ei. Atunci paznicul a văzut că autoturismul de model Audi 100, cu n/î BR AL 998 nu se afla la locul, unde a fost parcat seara, iar de sub capota autoturismului ieșea fum. Încercarea sa de a deschide autoturismul de model Audi 100, a eșuat. Văzând că nu se isprăvește de unul singur cu flăcările incendiului, a telefonat imediat la serviciul „901”, iar la momentul sosirii gărzii de salvatori s-a constatat că ardeau 3 autoturisme de model Audi 100, cu n/î BR AL 998, Toyota Rav4, cu n/î BL NA 555 și Volkswagen Polo, cu n/î BL DQ 325.

Eugeniu Cudalb a precizat că fiind deteriorat autoturismul său în urma incendiului produs la parcare a auto a ÎI „Jufleac-Service Lux”, s-a adresat la Camera de Comerț și Industrie pentru întocmirea unui raport de expertiză pentru determinarea prejudiciului material cauzat automobilului.

Prin raportul de expertiză nr.0342604 din 10 decembrie 2013 s-a constatat că valoarea pagubei materiale a automobilului de model Volkswagen Polo, cu n/î BL DQ 325, anul de fabricare 2005, numărul VIN: WVWZZZ9NZ5D048212 deteriorat în urma incendiului, la momentul efectuării expertizei, este egală cu valoarea automobilului în stare tehnică neavariată și constituie 92488,76 lei.

Reclamantul consideră că prin acordarea accesului neîngrădit la parcare a automobilului personal, între el și administrația parcării au apărut relații civile de primire și păstrare a autovehiculului de model Volkswagen Polo, iar faptul primirii la parcare pe noapte a automobilului propriu constituie prin sine asumarea benevolă de către administrația parcării și paza acestuia a obligațiilor corespunzătoare.

La 03 decembrie 2013, în baza ordonanței, OUP al SUP al Inspectoratului de poliție Bălți, s-a dispus efectuarea expertizei tehnico-incendiară, iar prin raportul de expertiză nr. 156 din 24 martie 2015 s-a constatat că cauza producerii incendiului a fost favorizată de deranjamentele în echipamentul electric al autoturismului de model Audi 100, cu n/î BR AL 998, care constau în conectările prin răsucire a conductoarelor, cât și contactele slabe între cleme, care au adus la apariția rezistenței mari de trecere cu supraîncălzirea conductoarelor și contactelor și deteriorarea straturilor izolatoare a conductoarelor, care apoi a adus la producerea unui scurt circuit electric primar între conductoarele de alimentare a blocului de rele.

Autoturismul de model Audi 100, cu n/î BR AL 998 aparține cu drept de proprietate lui Gheorghe Bragaru. În urma incendiului produs la 22 noiembrie 2011 i-a fost cauzat un prejudiciu moral prin faptul că automobilul era unica sursă de venit în cadrul familiei, astfel, în rezultatul căruia a fost nevoit să caute alte alternative de venit în cadrul familiei. În urma incendiului, în care i-a fost deteriorat automobilul, copiii minori adesea erau nevoiți să meargă pe jos până la grădiniță sau chiar să apeleze la servicii de taxi.

Reclamantul solicită încasarea în mod solidar din contul Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux” și de la Gheorghe Bragaru a sumei de 92488,76 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma incendiului, a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a taxei de stat, a cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor legate de judecarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 24 februarie 2017, acțiunea înaintată de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux” suma de 92488,76 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, taxa de stat în sumă de 2875 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7800 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 1440 lei.

În rest, pretențiile reclamantului față de Bragaru Gheorghe au fost respinse, ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că în momentul incendiului automobilului de model Volkswagen Polo, cu numărul de înmatriculare BL DQ 327, ce aparține cu drept de proprietate lui Cudalb Eugeniu, se afla la spre păstrare în parcare auto ce aparține Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux”.

Potrivit Regulamentului cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.672 din 19 iunie 1998, Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux”, odată ce a primit automobilul spre păstrare contra cost, garantează paza și integritatea transportului primit și astfel, poartă răspundere materială adusă mijlocului de transport în timpul păstrării acestuia la parcare. Însă administrația parcării auto nu a asigurat paza mijlocului de transport primit la păstrare și prin lipsa de răspundere în executarea obligațiilor sale a cauzat reclamantului în prejudiciu material în mărime de 92 488,76 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 martie 2017, Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 24 februarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii menționate supra și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 24 februarie 2017.

La 02 martie 2018, Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 24 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Cudalb Eugeniu.

În motivarea recursului a indicat că instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat prevederile Regulamentului cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova.

Recurentul susține că responsabil de prejudiciile aduse automobilului de model Volkswagen Polo, cu numărul de înmatriculare BL DQ 327, care a ars în parcare Întreprinderii Individuale „Jufleac-Service Lux”, nu este administrația parcării, ci șoferul automobilului de model Audi 100, cu n/î BR AL 998, deoarece ultimul a lăsat mașina în parcare fără să tragă frâna de mână și astfel în urma unui scurt circuit s-a produs incendiul, care s-a răspândit și asupra altor automobile.

În cadrul examinării apelului, instanța de apel a încălcat normele de drept material prin interpretarea eronată a legii. Atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii.

Prin referința depusă la 03 mai 2018, Cudalb Eugeniu a relatat că recurentul nu a invocat nici o circumstanță de fapt și de drept care nu ar fi fost supusă examinării de către instanța de fond sau apel. Temeiurile recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2017.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 16 ianuarie 2018 (f.d.231 Vol. I).

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a declarat e recurs la 02 martie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Individuală „Jufleac-Service Lux”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari